

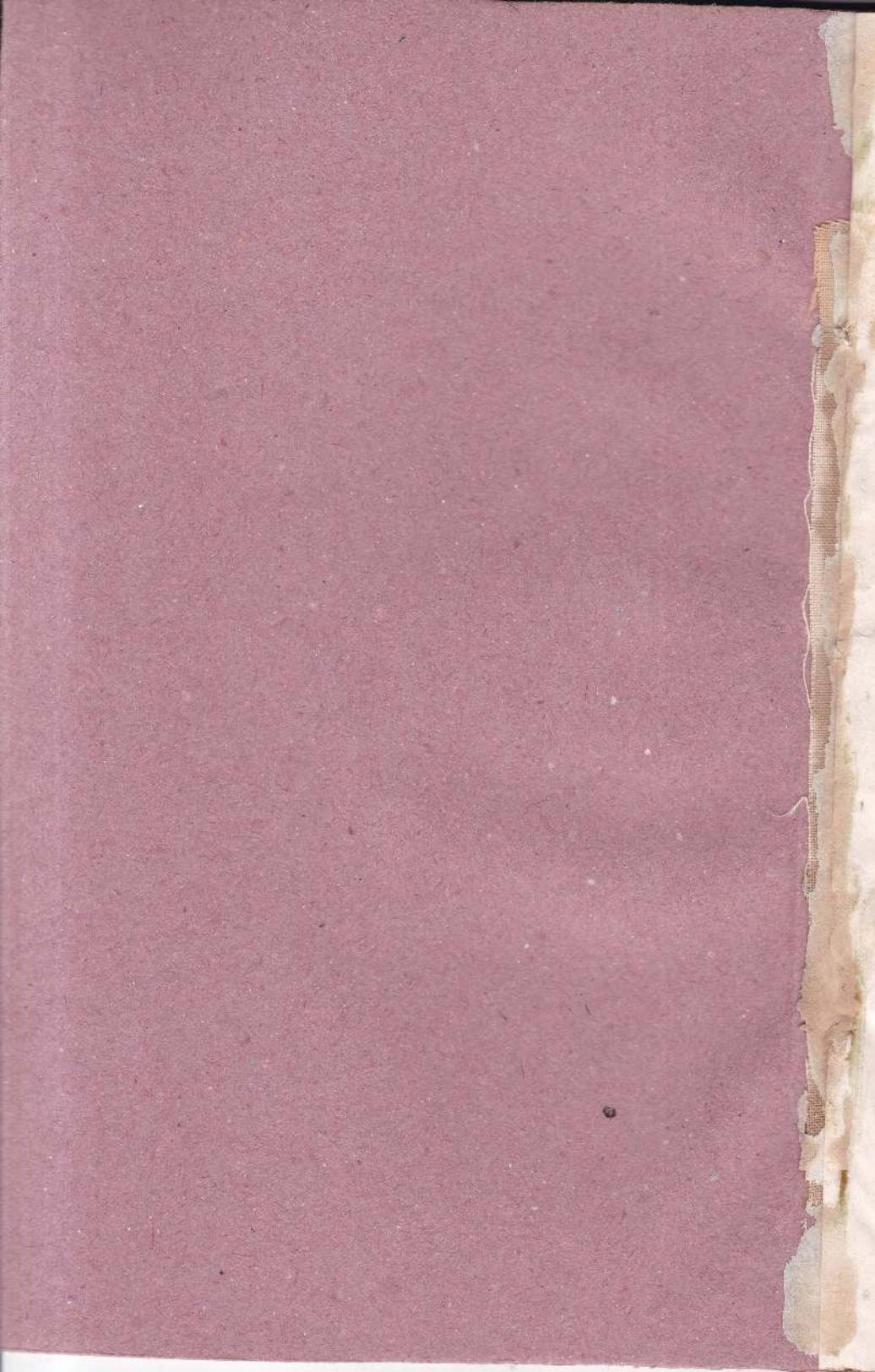
பிரபந்த
திரட்டுகள்

கனிதைமணி பண்டிதர்
சு. இராமசாமி

24.5
பிரபந்த

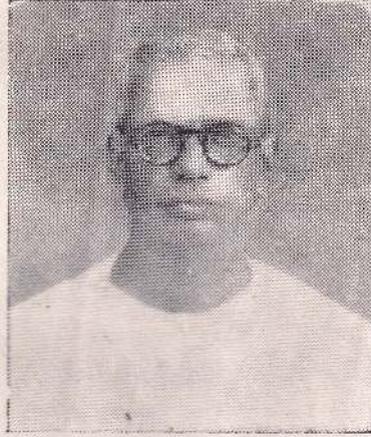

பொது சன நூலகம்

12 FEB 1999

மாநகராட்சி மற்றும்
யாழ்ப்பாணம்

30

நூலாசிரியர்

கவிதைமணி பண்டிதர்

சு இராமசாமி அவர்கள்

இடைக்காடு

அச்சுவேலி

பதிப்பித்தவர்: நூலாசிரியரின் மகன்

திரு. இ. குமாரதாசன், அவர்கள்

8906922

1875
12 1/2
1875

20

1875

முகப்பு

பிரபந்த திரட்டுகள்

கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை கரமர்
 வண்ண மார்பில் தாருங் கொன்றை
 ஊர்தி வால் வெள் ஏறே சிறந்த
 சீர் கெழு கொடியும் அவ்வேறு என்ப
 கறை யிடறு அணியலும் அணிந்தன்று அக்கறை
 மறைநவில் அந்தணர் நுவலவும் படுமே
 பெண்ணுரு ஒரு திறன் ஆகின்றவ்வுருத்
 தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்
 சிறை நுதல் வண்ணம் ஆகின்றப் சிறை
 பதினென் கணமும் ஏத்தவும் படுமே
 எல்லா உயிர்க்கும் ஏயம் ஆகிய
 நீராவறியாக் கரகத்து
 தாழ் சடைப் பொலிந்த அருந்தவத் தோற்கே

உ.
சிவமயம்

முகவுரை

எனது பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே பாடல் இயற்றும் அசை தொடங்கிவிட்டது, அப்போது எனக்கு இலக்கிய ஆட்சி குறைவு செய்யுள் இலக்கணமும் தெரியாது. எனினும் பாடல் இயற்றுவதில் ஊக்கம் குன்றவில்லை. நாள்தோறும் ஏதாயினும் பாடல் இயற்றிக் கொண்டே இருந்தேன் கண்ட - ண்ட பாடல் களைப் போல அமைத்துப் பாடுவேன். செய்யுள் இலக்கணம் அறிந்த போது முன்னர் இயற்றிய பாடல்களை ஆராய்ந்தேன். அவற்றில் பிழைகள் அதிகம் இருக்கவில்லை. அவற்றில் பல பின்னர் மறந்தும் மறைந்தும் போயின.

எனது பதினெட்டாம் வயதில் பிரபந்தங்கள் இயற்றவேண்டும் என்ற ஆசை தோன்றியது. அவ்வாசையின் பயனாக முதலில் இடைக்காடு புவனேஸ்வரி அந்தாதியும், பின் செல்லச்சந்திரி அந்தாதி, செல்லச்சந்திரி கலம்பகமும், கதிர்காமவேலன் கோவையும் இயற்றப் பட்டன. இவைகள் பூரணமடைய வில்லை. வேகாவணப் பதிகம் முற்றுப் பெற்றது.

முன்னர் பல கல்விமாண்களால் இயற்றப்பெற்ற பல பிரபந்தங்களின் இற்றை நான் நிலையை அறிந்து, எனது பிரபந்தங்களின் குறைவை நிரப்பி அச்சிடவிரும்பவில்லை. கையேட்டிலேயே அவை காட்சி தருகின்றன.

கடைசியில் நானியற்றிய பிரபந்தம் 'கண்ணகி அம்மை ஊஞ்சல்' என்பதாகும். இதனை, முன்னர்யாரோ ஒருவர் எழுதி இருந்தனர். வழக்கள் நிரம்பியனவாகக் காட்சி தந்த அதை வழக்கி எழுதித் தரும்படி, புவனேஸ்வரி கோயிலின் இப்போதைய நிருவாக சபைத்தலைவரும் எனது மருமகனும் ஆகிய திரு சூ. வே. கவாசிநாதன் கேட்டுக் கொண்டார். வழக்கி எழுதுவதிலும் புதிதாக இயற்றுவதே சாலச் சிறந்தது என்பதால், நானே மேற்படி ஊஞ்சற்பிரபந்தத்தை இயற்றி என்னுடைய பாடல் திரட்டில் சேர்த்துள்ளேன்

'ஊசல்' என்பதே பழைய வழக்கம் ஊஞ்சல் எனத்தி ரிந்த சிற் கால வழக்கப்படியே, கண்ணகி அம்மை ஊஞ்சல் என்னும் பெயரில் இயற்றி உள்ளேன்.

மேற் சொல்லப்பட்ட பிரபந்தங்களினதும் தனிப்பாடல்களினதும் பிகுதிப்பாடல்கள் கையேட்டில் உள்ளன. எதிர்காலத்தில் அவற்றை எடுத்துப் பிரசுரிக்கலாம்

சுபம்

வேகாவனப் பதிகம்

அறுப்புரை

தாய்நாட்டில் இரண்டும் சேய்நாட்டில் ஒன்றுமாக இடைக்காடு என்ற பெயரில் மூன்று ஊர் உண்டு.

தாய் நாட்டில் உள்ள எதுவோ ஒரு இடைக்காட்டில் உதித்தவர். சித்தவரிசையைச் சேர்ந்த இடைக்காடர். கடைச்சங்கத்துக்கழிவர் என்ற புலவரின் உற்ற நண்பர் அவர் தாமும் பெரும்புலவர்.

வருடத்துக் கொன்றாக அறுபது வருடத்துக்கும் அறுபது வெண்பா அவ்வவ்வருடப்பலம் புலமாக இயற்றிய சோதிட கணித மகா மேதை இடைக்காடர். அவரால் இயற்றப்பட்ட, விநோத ஓலிக்குறிப்புக்களோடு கூடிய "ஊசிமுறி" என்ற பிரபந்தம் அற்புதமானது.

இடைக்காடர் உதித்த இடைக்காட்டுக்கும் யாழ்ப்பாண இடைக்காட்டுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்று ஊகிக்கலாம்.

இடைக்காட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் நல்லவிவேகிகள். கல்வியில் பிக்க ஆர்வம் உள்ளவர்கள், ஆசிரியர்களும், ஆசிரியைகளும் அதிகரித்திருக்கும் இடைக்காடு, இப்போது ஒரு நகரமாக மாறிக்கொண்டிருக்கிறது.

இங்கே, தம்மைக் கல்வி விருத்திகளே அர்ப்பணித்தயகான் ஒருவர்தம் அருமை மகனுக்கு "இடைக்காடர்" என்றும் பெயரிட்டது. இன்று அப்பெயர், அறிஞர் உலகில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அப்பெயருடையார் இப்பொழுது வெளியிடும் ஆராய்ச்சிநூல் 'ஊசிமுறி' அருமையும் நுண்மையும் வாய்ந்தது என்று பேசப்படுகின்றது. இவ்வளவும் இடைக்காடுபற்றிய சிந்தனை.

இத்துணைப் பெருமைக்கும் இடறைய இடைக்காட்டுக்கும், மூலலைத் தீவைச் சார்ந்த 'வேகாவனம்' எனப்படும் ஒட்டுச்சுட்டானில் உள்ள தான்தோன்றி எகவரன் கோயிலுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அதுபெரியதொரு சரித்திரம் குறிப்பிட்டகோயில் இடைக்காட்டைச் சேர்ந்தவர்களின் அதிகாரத்திலேயே இருந்து வருகிறது. கோயில் அதுக்கிரகம் பிக்கது.

தாண்டோன்றி நகவரன் மீது அருமையானதொரு பதிகம். அந்
 தாதித்தொடையில் அமைந்தது அண்மை கிடைத்தது. தெளிவான
 நடையில் ஆத்திக நெறியில் அருள்வேண்டி நடப்பது அப்பதிகம்.

'கொள்ளேர்பிளவு' என்ற பாடலில் "கொள்ளேன் புரந்தரன்"
 என்ற பாடல் வாயிலாக திருவாசகத்தேன் துளிக்கின்றது. இவ்வண்
 ணமே ஏனைய பாடல்களும் தொடர்புள்ள அருட்பாடல்களோடு ஒப்பிட்
 டுச் சுவைத்தற்குரியவை.

இந்த அருமந்த பதிகத்தை ஆக்கியோன் இடைக் காட்டில் சமய
 பத்திக்கும், தயிழுக்கும் ஒருவன் என்று சிறப்பிக்கும் பெருமைவாய்ந்த
 ஆசிரியபண்டிதர் ச. இராமசாமி அவர்கள், சிறப்பிலேயே நெஞ்சில்
 வஞ்சம் அறியாதவர்கள்' பத்திபரவசமான நல்ல காரியங்களைச் சொல்
 லும் போது, அவர்களின் நாத்தழுதழுக்கும், கண் கண்ணீர் பெருக்கும்

அவர்கள் இப்பதிகமே அன்றி, வேறுபல அந்தாதிகளும், தனிநிலைச்
 செய்யுள்களும் சிறவும் செய்திருக்கின்றார்கள். பதிகத்தைக் கண்ணுற்ற
 போது எழுந்தது இக் குறிப்பு.

பண்டிதரவர்கள், பண்டிதரத்தினம், கவிதைமணி
 கலாநிதி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
 பண்டிதமணி.
 26-11-76

கடவுள் வாழ்த்து

ஐந்து கரத்தனை ஆனைமுகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றி ஈசுவரன் கோயில்
என வழங்கும் வேகாவனப் பதிகம்

வேதா வணத் தெம்பெருமானை விண்ணோர் சுறியா விழுப்பொருளை
போகாப் பிறவிப் பிணிதீர்க்கும் புலவர் அறியா நல்மருந்தை
நாகாபரண முர்த்திதனை நாயிற்கடையேன் தனைஆண்ட
பாகாமென்ன இனியானைப் பணிவார் பாவம் பற்றறுமே 1

பற்றுப் பற்றால் மணத்திருத்தும் பரமன்தன்னைப் பாசங்கள்
சுற்றுத் தொடக்கா வகைகடுத்தத் தாங்கும் பொருளாம் பெருமானை
பெற்றேன்தேறி அடியார்தம் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாவான்
சுற்றுத் சடையான்தனை ஒட்டுச் சுட்டான் பதியில் கண்டேனே 2

கண்டேன் கரிய கண்டத்துக் கண்ணார் நுதலன்தனை வண்டு
கண்டேன் நுகரப் பொழிலின்கண் தாதுசெறிந்த மலர்ஊதும்
விண்டோய் தருவில்குகில் உறங்கும் மேன்மைப் பதியாய் விண்ணோர்
கொண்டா டொட்டுச் சுட்டான்கண் கோயில்கொண்ட குருமணியே 3

குருந்தம் அதனில் சிறைவண்டு குளிர்ந்தே னருந்திச் செவ்வழிப்பன்
இருந்தங் கிசைக்கும் பொழிலாரும் இடைக்காடணந்த பதியாகும்
சுருந்தன் அருளைத் தினம்நாடித் தவஞ்செய் அடியார் சரப்பதியாம்
வருந்தும் அடியார் துயர்தீர்ப்பான் வாழும் ஒட்டுச் சுட்டானே 4

சுட்டான் அசுரர் முப்புரங்கள் தொழுதுவேண்ட அவற்றிறைவர்
சுட்டாம் தொலைத்துத் தம்தொழும்பாய்க் காணவைத்தார் தம்மிகுக்கை
புட்டாம் பெடைகள் தம்மோடு பொழிலில் இனிதாய் உறங்கொட்டுச்
சுட்டான்பதியில் வாழ்சின்னத்துரை தொண்டாற்றும் சினகாமே 5

கரத்தால் நாளும் வைகறையில் கடிப்போதாய்ந்து நிரோடு
சிரத்தால் வணங்கி மலர்தூவித் திருவார் அடியில் விழ்அண்பர்
உரத்தால் மீருந்த மலம்போக்கி உலகோர்போற்ற மன்னருள் செய்
வரத்தால் உயர்ந்தோன்தனை வேகா வனத்தில் மகிழ்ந்து கண்டேனே 6

கண்டேன் கண்கள் மூன்றுடனே கரிய கண்டம் கங்கை மதி
கண்டேன் துளிக்கும் பூங்கொன்றைத் தாரோடனிந்த சடையானை
கொண்டேன் நாள்வழிவு மகிழ்வு குலவும் ஒட்டுச் சுட்டுச்சுட்டானில்
விண்டோய் கோயில் வீற்றிருக்கும் விடையூர்ந் குருளும் பரமனையே 7

மனையே மக்கள் பொம்மணிகள் மற்றும் பலவாய் மாநிலத்தார்
நிலைவே நிறுத்தும் நியாவும் நிலலா இயல்பிற்கென்ற றிஞர்
லினையே கெடுக்க வழிதேடி வேகாவனத்தை வந்தடைவர்
உனையே தொழுவேன் பெருமானே உறுமென்மவந்தீர் வுளங்கொள்ளே 8

கொள்ளேர் சிளவின் அளவகலாக் கொள்கையர் தம்மீற் குலவுமனம்
விள்ளேன் எனினும் நிண்ணடி மேல்வீழும் அடியேன் குடிகெடினும்
நள்ளேன் நிண்ணடி யாரையன்றி நறையார் பொழில்சேர் நல்ஓட்டுச்
கள்ளேர் சுட்டான் பதியின்கண் கோயில் கொண்ட பெருமானே 9

பெருமான் திருமால் சிரமன் அரிபேசும் புலவர் சிறரோடு
சுருமாமறையும் அறிவரிய அம்மான் உன்றன் அருள்விழைந்து
பெருமா தவத்தின் சிடிதழுவ, பேயேன் நாயேன் பெரும்பவத்தைத்
சுருமாவலத்தின் சிணி அகற்றத் தமியேன் உன்னைப் சிடித்தேனே 10

வேறு

மீன்றோன்று வெளியிடைத் தாண்டோன்றுமதியினை
விரிசடைப் பொதிந்த பெரியோய்!
மின்னலிடை உமையம்மை தன்னை ஒருபாகமாய்
விளங்குருவ மாய பொருளே!
சாண்குருக இப்புவித் தான்றோன்று தீமைகள்
சகலமும் புரிந்த கொடியேன்
தன்னை ஒரு பொருளாக இந்திலம் தன்னிலே
சான்றோர்கள் சேர்ந்தகுழுவில்
சான்றோன் எனத்திகழ ஏன்றாய் உனக்கடிமை
தானாகும் தன்மை உளதோ?
தானம் தவம் சிறந்த ஞானம்தனை உணர்ந்த
தக்கோரின் தகுதி அருள்வாய்
வான்றோன்றியார் தொழும் தான்றோன்றி நசனே
மைந்தனெனை ஆள்வருவாய்
மன்னும் ஓட்டுச்சுட்டான் எண்ணு பூங்கோயில்வாய்

மாதுயர் கிய திலம.

இடைக்காட்டுப் புவனேசுவரி அந்தாதி (தொகுப்பு)

காப்பு

சிந்திப்பார் விக்கினங்கள் தீர்த்தருளும் மும்மதஞ்சேர்
தந்தித் திருமுகத்தாள் தாளிரண்டும் வந்திப்பேன்
மன்னுமிடைக் காட்டுரில் வாழ்புவ னேஸ்வரிமேல்
பன்னுநூலுக்கருள் பாக்கு

அடிமத்தாற் பட்ட கரியவன் போற்றும் அரனெடுத்த
வடிவத்தாற் தன்னுகு வாய்த்தவன் தன்னை வழிபடுவான்
படிமத்தார் தோற்றிய கோயிலின் வாயிற் படியதனில்
அடிவைத்தார் எவ்வெவர் ஆயினும் சேர்வர் அரனடியே

அடியால் உலகளந் தவ்வுரு நீக்கி அடியவற்காய
படிமேல் அவதரித் தான்குல மேய்த்திட்ட பாலகற்காய்
வடிவால மைந்த சினகரம் தோற்றி மகிழ்வு கொண்ட
வடிவேல் சபாபதிப் பிள்ளையென் பேரோர் வணங்குமன்னே

விண்ணவர் போற்றும் கண்ணகிதேவிக்கு வேண்டுவதோர்
தண்ணிய கோயில் சமைத்தவன் சின்னப்பு சார்பெயரோன்
புண்ணிய சீவன் தினந்தினம் போற்றும் புவனமதில்
கண்ணிய ஈஸ்வரித் தாயே அடியெனைக் காத்தருளே 3

காக்கையும் நாயும் கழுகும் தமவெனைக் காத்திருக்கும்
ஆக்கையை யானென் தெனதென்றும் என்னுயிற் ஆர்வமதால்
காக்கையிற் காலம் பல கழித்தேனிணிக் காலமெல்லாம்
பூக்கையிற் கொண்டடி போற்றிடுஞ் செல்வம் புணர்த்துகவே 4

மாதிடத்தானை மறவாத சிந்தையன் மாநிலத்தில்
சோதிட நூற்கரை கண்டவன் சொல்லுபொன் அம்பலமே
றோதிடப் பேரவன் கோயிற் திருப்பணிக்கொண்ணிதிசேர்
மாதிடத்தான் தொழும் ஈஸ்வரி அன்னாய் வரம்அருளே 5

மாணிக்கம் சேரிடைக் காடொனும் பெயர் வாய்ந்தெமக்கோர்
ஆணிப்பொன்னுனை அருங்கலை வாணனை ஆக்கஇவ்வூர்ப்
பூணிற்பொலிந்திடு நாகமுத்துப் பேர்ப்புலமையன்தான்
பேணித்தொழு அருள் பேர்ப்புவ னேஸ்வரிப் பெண்ணணங்கே 6

தையலர் ஆகம் மருவுதல் விடென்றத் தையலர் பால்
மையலர்ஆக உணைமறந் தாரையுப் வாழவைப்பாய்
செய்யலராக விளங்கிடைக் காட்டுச் சினகரம்வாழ்
பொய்யல ராக மதிப்பவர் போற்றிடும்புண்ணியமே 7

புண்ணியர் போற்றுந் புனல்மதி துடிய பொண்ணிதழிக்
கண்ணியர் பாகம் கலந்திருந்தாயுன்றன் கமலபதம்
எண்ணிய போதில் கறைபாவிய என்றன் இரும்புமனம்
மண்ணிய மாமணி போலொழிவீச வரமருளே 8

மாகயம் தேடி அதிற்படிந் தேறும் மகிடநிறை
கேகயம் ஆடும் குளிர்வொழில் சென்று கிடைபயிலும்
கேகரமாயொளிர் நல்லிடைக் காட்டுச் சினகரம்வழி
தோகையின் பாதத்துணை தொழுவர்க்கிலை தழுவமே 9

உ

சிவமயம்

செல்வச்சந்நிதி அந்தாதி

காப்பு

மாணிக்கக் கங்கைக் கரையினில் வாழ்வோன் மலர்க்கணை ஆள்
மாணிக்க வேளை எரித்தவண்மைந்தன் மயில் வருவோன்
மாணிக்கம் போலும் நிறத்த வன் வாழ்பதி நூலுரைக்க
மாணிக்கப் பிள்ளை மலர்ப்பதம் போற்றுவன் வாய்ந்திடுமே.

அவை அடக்கம்

நிறைவுற்ற எல்லா அறிவும் செயலும் இந்நீளிலத்தில்
இறைவற்கே அன்றிமற் வெவர்க்கேனும் ஐயை நிதிலவே
குறைவுற்ற யாண்செய் இந்நூலையும் ஏற்றுக் கொள்ளுவரால்
உறைவுற்ற சீர்மதி யோடுயர் நற்குணத்துத்தமரே

ஏவாள் இலங்கை அரையன் திறல்சேர் இராவணனைத்
தீவாழ் சிலீழுகம் தூண்டி அவனுடன் தீயர்க்கர்
தீவாய்ப் படுதுயர் ஆம்வகை செய்தவன் தீவினையை
நாவாற் துதித்திடத் தீர்த்தவண் மைந்த! நலிவகற்றே

காத்திடு மாலும் படைத்திடு வேதனும் காண்பதற்காய்
பூத்துனைத் எல்வெளி ஏறியும் சுகரம் புள்ளுருவாய்
எத்திடல் சாலா அடிமுடிதேடிய ஈசன்அருள்
பூத்திடு செஞ்சுடர் வேற்படைக்கையாய் புலம் அருளே

திரிபுரம் தீ யெழ னில்வகைத்திட்ட சிவந்தனக்கும்
பரிபுரச் சீரடிக் கோமளப் பாவை யரைக்குரைந்த!
அரிபுரம் தான் எனும் தொண்டைமான் ஆற்றணி ஆலயம் வாழ்
கரிபுரந்தான் மருகா! எமைக்காப்பது நிண்கடனே

கடனாகும் ஒன்றுரித் தவ்வுரி போர்த்தவண் கால் எடுத்த
நடன் ஆகப் பொன்சைப நின்றுருள் செய்பவண் நாம் அளித்த
படநாகம் மேல் நடம் ஆடிய மாயனைப் பாகமதில்
உடன் ஆக வைத்தருள் செய்பவண் மைந்தன் உறுதுணையே

உ
செல்வச் சந்நிதிக் கலம்பகம்

காப்பு

சிலம்பகம் தோறும் வினையாரும் செவ்வேள் சிவபெருமான்
சிலம்பகச் செல்வி திருமகள் வாழ்செல்வச் சந்நிதிமேல்
கலம்பகம் என்னும் பிரபந்தம் செய்யக் கரிமுகத்துத்
தலம்பகர் பின்னையின் தாள் மலர் நல்வருள் தந்திடுமே

நூல்

நீரணைந்த கடல்வளைந்து, நெடும்புவியின் புகழணைந்து
ஆரணிந்த வளவரைப் போல் வளமணையும் தவம்முயன்று
சீரணைந்த திருந்தொண்டை மாறற்றுச் செழுநகரில்
காரணைந்த பொழில்வளைந்து, கவினனிக்கும் சந்நிதிவாழ்
சூரணைந்த விறவழித்த சுடர்வேலோய்! சொல்வதுகேள்!

இழிற் கடல் துல் உலகின்கண் இணையறுநல் இனிமைதரும்
தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதற்காய்த் தமிழ்ச்சங்கத் தமர்ந்தனையே ; 1

அகத்தியனுக் கிலக்கணத்தை அனைத்துலகத் தமிழ் மாந்தர்
பிகப்பயின்று விறல்அடைய விழைவோடு பயிற்றினையே ; 2

நக்கீரன் அருந்துயரம் துடைக்கஅவன் நலில் பாடல்
திக்கெவையும் புகழ்ந்தேத்தத் திருச்செவியில் ஏற்றினையே ; 3

அதாவது

ஆறுமுகமும் பன்னிரு கரமும்
வேறு வேறும் படைகளு மெல்லாம்
தாய் மனத் தன்பினர் துயர்துறந் தின்புற
தாய் நிகர் அன்பில் நீ தாங்கிய வடிவே

இனியே,

யாம் இரப்பவை

பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்லநின்
அருளும் அன்பும் அறமும் இம் மூன்றும்
உருளிணர்க் கடம்பின் ஒலிதாரோயே!
செல்வஞ்சேர் சந்நிதிவாழ் செவ்வேள் சிவகுமரன்
மல்லல் திருவணையும் மான் மருகன் அம்மாணை;
மல்லல் திருஅணையும் மான் மருகன் ஆமாயில்
வள்ளி குற மாதை மணப்பரோ? அம்மாணை;
மணப்பார் கருவேடன் மைத்துணன் காண் அம்மாணை

சிவமயம்

கதிர்காமம் என்றால் யாவரும் அறிவர் மாணிக்ககங்கைக் கரையினில் அமைந்த இத் திருக்கோயில் பிரசித்தமுடையது. மலைநாட்டுத் தேயிலைத் தோட்ட மக்கள் கதிர்காமக் கந்தனைவழிபடுவதில் அதிக ஈடுபாடு உள்ளவா அங்கு நடைபெறும் பூசனை முதலியன திருமுருகாற்றுப்பட்டையை நினைவுகூர்வன சைவஅனுட்டானம் அங்கு இல்லை பூர்வகாலத்தில் வேடர்கள் பூசித்ததாகவும் கந்தக்கடவுள் வேடர்குலப் பெண்ணை மணம் செய்ததாகவும் அருணகிரிநாதர் கூறுகிறார் அவர் திருப்புகழ் கதிர்காமத்துப் பெருமான் மீது பாடி இருக்கிறார்

கதிர்காமவேலன் கோவை

கதிர்காமவேலனை; காங்கேயப் பேரனை, காண்பவர்க்கு கதிர்காலும் ஞாயிறு தன்கடல் கண்டெனக் காட்சிதரும் முதிராத பன்னிரமஞ்சுரைய ஊகும் முருகனவன் புதிதாக யான்செயும் கோவையும் புத்தியில் கொள்ளுவனே 1

நில அணங்கோ? பல ஆகி நிறைந்த உயிர்க்கணையாம் சல அணங்கோ? என துள்ளம் கவர்ந்தாள் தலம் எதுவோ தல வணங்கையன் கதிர்காம வேலன் தடங்கிரியில் உல வணங்காசி இச்சோலையில் தோன்றிய ஒன் தொடியே 2

முந்நாளில் வந்த பிறையோ? இம்மங்கை முரிப்புருவம் கோண்ணளில் வந்த கதிர்காம வேலன் குறுவடிவேல் கண்ணாயின் கொங்கைக் கதிர்க்கிரிப் பாரம் கதித்தமையால் எந்நாளிலேனும் இறுமென்ற துன்பம் இடைதனக்கே 3

கங்காளன்மைந்தன் கதிர்காமவேலன் கனகிரியின் மங்காய், உன்ணரையும் பேரையும் கூறமனம் இலையேல் செங்காந்தள் பூக்கும் புனத்தருகே உன்சிறு குடிஞ்சும் தங்காமல் நேரே செலும் வழி ஒன்றையும் சாற்றுவே 4

பேராய் இராமனை பிள்ளை இலட்சுமீப் பிள்ளை என் நாம் பாரார் அறியப் பதிசதி ஆகிப் பலவருடம் சிரார் சிவனடி சீர்மையினும் நாள்தோறும் போற்றிய சீரையினிள் ளாரார் நலம் பலபெற்றனம் இன்னும் பெறுகுவமே 5

இடைக்காடு புவனேசுவரி கோவில் பிரகாரத்தில்
எழுந்தருளி இருக்கும் கண்ணகி அம்மை பேரில்

பாடப்பட்ட ஊஞ்சல் பாடல்கள்

திரு மேவும் கழிற் றடிநாட்டுக் கேய்ந்த
சிரம் பொருவும் இடைக்காடாம் செல்வ ஊரில்
உரு மேவும் வான் உறையும் உம்பர் போல்
உயர் குணத்த மக்கள் எல்லாம் உவந்து வாழ
கருமேதி கயம் படிந்து கரையில் ஏறி
கரும்பு அருந்தும கழனி சூழ் தளியில் வாழும்
கருணாநாம் கண்ணகித்தாய் ஊஞ்சல் பாட
கரிமுகத்துப் பெருமானார் காப்புத் தானே.

சீர் பொருந்து பவளங்கள் கால்கள் ஆக
திகழ் திரு நல்லுத்துக்கள் கயிறதாக
ஏர் பொருந்து பொன் பலகை இலங்கும் ஊஞ்சல்
இனிது ஏறி அமர்ந்திருந்து இசை செய்வாண்
தார் பொருந்து மலர் மகனும் சமரம் வீச
தம் நிகரில் வான் மகளிர் தாழ்ந்து போற்ற
கார் பொருந்து நல்லிகப்பன் வயலில் வாழும்
கண்ணகி எம் அம்மையே ஆடர் ஊஞ்சல்

காவிரிப் பூம் பட்டினத்துக் கரையில் மேவும்
கலம் மருவு துறை நின்று கப்பல் ஏறி
பூவிரியும் பொழில் நிறைந்த புது நாடு எய்தி
புலம் கொழுதருல் பண்டங்கள் புகுந்து சாற்றி
நாவிரியும் புகழ் பொருளோடு எய்தும் நாய்கர்
நற்குடியில் வந்து எமக்கு நன்மையே செய்
காவி திகழ் நல்லிகப்பன் வயலில் வாழும்
கண்ணகி எம் அம்மையே ஆடர் ஊஞ்சல்

வளம் மருவும் பெருங்குடிநல் வணிகப் பேர்கேர்
மாநாய்கண் என்பவற்கு மகனே ஆகி
வளம் செறியும் அக்குடியில் வந்தோன் ஆள
மாசாத்துவான் தனக்கு மகனே மகனே ஆகி
உளம் மருவு பல கலைகள் உறுதி ஓடு
உணர்ந்து உயர்ந்த கோவலற்கு மனைவி ஆன
களம் செறியும் நல்லிகப்பன் வயலில் வாழும்
கண்ணகி எம் அம்மையே ஆடர் ஊஞ்சல்

அரிய எனும் கலைஆகும் ஆடல் பாடல்
 அழகு எனும் இம்முன்று அமைந்த அணங்கு போல்பாள்
 பெரிய மலர்க் கண்ணினாள் மாதவிப் பேர்ப்
 பெண்ணின்மேல் கொண்ட பெரு வேட்கை ஆவே
 கரிய குழல் வளமுலை உன் காதல் சோர்ந்து
 காலமெல்லாம் அவளுடனே கழித்த அந்நாள்
 உரியது ஒரு மகள் உதித்த உவப்பே கொண்டான்
 உளம் திரியாக் கண்ணகியே ஆடர் ஊஞ்சல்

4

குலத்தில் உள்ளோர் சேர்த்த நிதிக் குப்பையெல்லாம்
 குறைவின்றி ஆங்கு அவட்கே கொடுத்துப் பேரக்கி
 நலம் திகழ் பல் வகை ஆன நகைகள் யாவும்
 நாள்தோறும் கொடுத்ததன் பின் நல்க வேண்டி
 பொலம் திகழ் உன் கால் ஒன்றின் சிலம்பை ஈயப்
 போன பொருள் மீட்பதற்கு இஃது ஆகும் என்றே
 கலங்கலுறும் கணவன் உடன் மதுரை சேர்ந்த
 கண்ணகி எம் அம்மையே ஆடர் ஊஞ்சல்.

5

சினசமயத் துறவியாம் கவுந்திப் பேர் சேர்
 தெய்வ மூதாட்டியுடன் மதுரைக்கு ஏகி
 மனம் தலநல் இடையர்குல ஆய்ச்சியான
 மாதரியால் அடைக்கலம் பெற்று அங்கு நின்று
 கன மதுறு காற்சிலம்பை விற்க வேண்டிக்
 கண் கவரும் மதுரை நகர்க் கோவலனே தான்
 தன வணிகர் துமை நாடிச் சென்ற யாவும்
 தவ உணர்ந்த கண்ணகியே ஆடர் ஊஞ்சல்

6

துங்க மீகும் மதுரை நகர் வேந்தற்கு ஏய்ந்த
 துணைவி காற் சிலம்பு ஒன்று தொலைந்து போக
 எங்கேங்கும் தேடிவரும் காலம்மேல் நாள்
 இயற்றிய தீவினைப் பயனானது உந்திப் போக்க
 அங்கு செல் கோவலனைக் கள்வன் போல
 அரசன் தன் ஆணையினால் கொலை செய்திட்டான்
 பங்கம் உறும் இச் செயல் கேட்டு ஆற்றிய ஆகிப்
 பதை பதைத்த கண்ணகியே ஆடர் ஊஞ்சல்.

7

கொலைக் களம் போய்க் கணவனுடல் கூட்ட மீண்ட
 கோவலன்முன் உனைத் தேற்றித் கோற்கே சென்முன்
 உலைக் கணல் போல் தோற்றமுறும் வெகுளி ஓங்க
 உறு துயரம் தாளாது உலகாள்வோன் தன்

மலைத்து நிற்கும் காவலரால் மன்னன் முனி ஆய்
 வழக்குரைத்து மன்னனையும் மாள்வித்தங்கே
 நிலைத்து நிழலும் கற்புடையார் எழுவர் தம்பேர்
 நிறுத்தியுள கண்ணகியே ஆடர் ஊஞ்சல்.

8

இறைவனையே மட்டுமன்றி இழிந்தோர் வாழும்
 எழில் மதுரைதனையுமெரியுட்டி மீண்டே
 உறை புனல்சேர் வைகை நதிக் கரையின் ஓரம்
 ஓயாது நடந்து வழி சென்று சேரர்
 இறைமைசெய்யும் வள நாட்டில் எழுந்து நின்ற
 எழிற் குன்றின் வேங்கை நிழல் எய்தி நின்றே
 மறைவை உறுக்கணவனுடன் வானிற் சேரும்
 மங்கலம் சேர் கண்ணகியே ஆடர் ஊஞ்சல்

9

சேரர் குவ மன்னவன் செங்குட்டுவன் தான்
 செய்த திருக்கோவிலின் கண் சிலையாய் நின்றே
 ஊர் அயரும் விழாவின் கண் உயர்வான் தோன்றி
 உறுமொழியும் பல வரமும் உவந்தே சுந்து
 நாரலரும் மக்களுடை நன்மை நோக்கி
 நல்லிகப்பன் வயலின் கண் எழுந்து தோன்றும்
 காரமரும் கோயிலினுள் காட்சி ஈயும்
 கண்ணகி எம் அம்மையே ஆடர் ஊஞ்சல்

10

வாழி விருத்தம்

பருவ மழை தவறாது பயின்று வாழி
 பசு இனமும் சிற உயிரும் பரந்து வாழி
 உருவமுறும் மக்கள் இனம் உவந்து வாழி
 உலகெங்கும் சமய நெறி உயர்ந்து வாழி
 திருவுடையோர் செம்மை அறம் சிறந்து வாழி
 தெருளுமணத் துறவுடையோர் செறிந்து வாழி
 கருதுறு நல் கற்பு நெறி கணிந்து வாழி
 கண்ணகி எம் அம்மை அருள நலந்து வாழி

சிவமயம்

நட்சணை இமையாழக்கண் இறைவனை; எண்டோள் கொண்ட
தேசனை; சிவன்பேராளை; திரு அடிதொழுவார் தங்கள்
வாசனை மலங்கள் போக்கி, மலரடி அளிப்பான் தன்னை;
பூசனைபுரிந்து போற்றப், புலமையும் பொருந்து மன்றே

கோணைசப் பெருமாளைக் குரைகடல் சூழ்கோயில்வாழ்
ஆணைசப் பெண்மற் றலியோ? என்றறிவரியான்
தானைசப் பெருஞ் செவ்வத் தவம்புரிவார் தாங் கொண்ட
கோணைசங்காரந்தன் பதம்பொழுவார் குறைவிலரே

போதீச்சரம் இல்லா ஒரு போதிற் புலம் அடக்கி
யாதீச்சரற்கு ஆகும் மலர், இலையாதென ஆயந்தே
மாதீச்சரி தன்னை இடம் வைத்தான்உறை கோயில்
கேதீச்சரம் தொழுவார்க் கொடுக்கேடும் அடையாதே

சொல்லுர்மன்னன் தேவர்கள் வேண்டத்தீயோளும்
சொல்லார் மேன்மைச் சூர்முதலோரைச் சடர்வேலால்
இல்லார் ஆக்கும் ஈர்அறுகன்சேர எம்மானும்
நல்லூராளைச் சேர்பவர்பாவம் நலியும்மே

வேறு

அனம்மேவு பொய்கை புனல்ஏறு செய்யின்
கழுகேறு செந்நெல் உறுபேர்க்
கனம்மேவு நன்மை வளம் மேவும் அம்மை
கடிபாத பத்மமலரே
மனமே நினைந்து தினம் எகிநின்று
வழிபாடு செய்யவருமே
இனன்ஆதி தெய்வம் உறுகாலஎல்லை
இரியாத செல்வம்நிசமே

நிலையாத செல்வம் நிலையா நினைந்து
நெடுநாள் உழன்றும் உலவா
உலைவே பொருந்தும் அதிபாவி என்றன்
உளமே உரைக்கும் இதுகேள்
மலைபோல் இலங்கு சமவாதைவந்து
வகைகின்ற போது வருமே
அலைமோது நன்மை வனமே நினைக்க
அரன்நேச அம்மை அருளே.

1

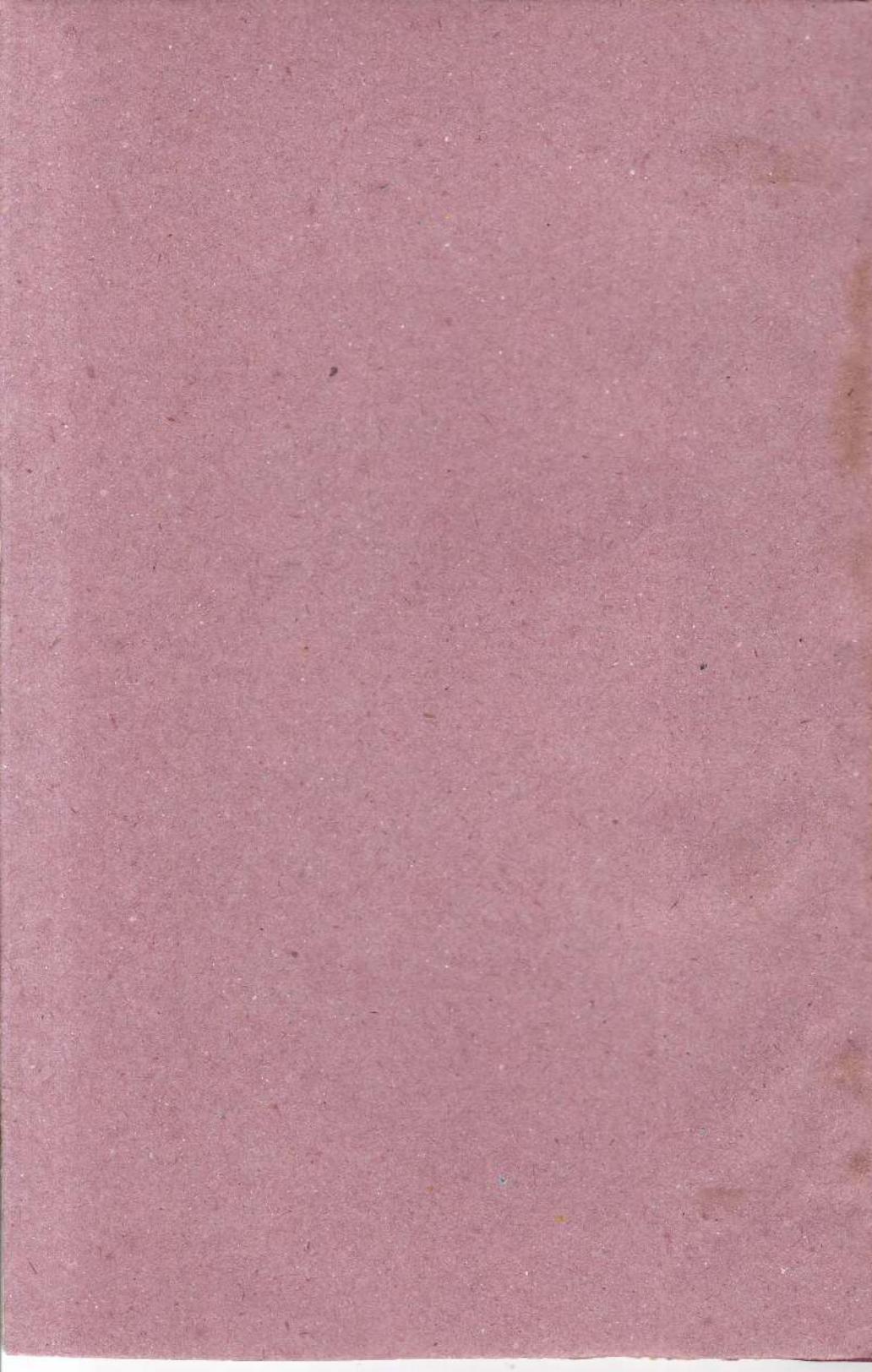
2

3

4

1

2

செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.